

10 rad jak trénovat logopedická cvičení

1. Cvičíme často a krátce

5,10 či 15 minut denně !

2. Opíráme se o sluchovou kontrolu

Úspěšně můžeme hlásku vyvodit (nově vytvořit), když jí Vaše dítě sluchově správně rozlišuje od ostatních hlásek. Dokud Váš syn či dcera sám/sama neuslyší rozdíl mezi svou vadnou a správně tvořenou hláskou, nedaří se mu/jí správně tvořit. Sluchovým cvičením se věnujeme dříve, než přistoupíme k artikulaci.

3. Zrcadlo náš kamarád

Využíváme nápodoby, pozice rtů, zubů a jazyka funguje předvedení postavení mluvidel v zrcadle.

4. Opouštíme staré a vytváříme nové

Starý (nesprávný) návyk necháváme vyhasnout. Vytváříme, posilujeme a upevňujeme nový. Hlásky trénujeme nejlépe nápodobou.

5. „Netlačíme na pilu“

Cvičíme uvolněně, s co nejmenší silou a námahou. Někdy k přesnému zvuku pomůže ztišení hlasu (až do šepotu). Neopravujeme dítě v hláskách, které netrénujeme. Stejně tak nepožadujeme, aby hlásku zapojovalo ve vyšších úrovních, ve kterých to ještě nedokáže.

6. Od snadnějšího ke složitějšímu

Touto cestou své dítě nepřetěžujete. Když vidíte, že danou úroveň zvládá dobře i opakovaně, zkuste cvičení jen o trošku ztížit.

7. Je v pořádku se ptát

Tvořivě pozměňujete logopedická cvičení pro své dítě, činíte tak trénink zábavnější. Důležité je zároveň nepřeskakovat jednotlivé úrovně (např. Dítě se naučilo vyslovit hlásku L, zapojuje ji do slabik LA, LE, LI... Občas se mu podaří L ve slovech. Vyhněte se větám typu „Rozpustilá Linda hledá líného Vendelína.“) V tu chvíli nejen, že porušuje bod 5. a 6., ale kazí svému synovi či dceři radost dosaženého úspěchu. Váš logoped má plán. Zeptejte se, co bude následovat po zadaném a následně zvládnutém cvičení. Lépe je poradit se, než trénovat pilně a nesprávně (pak Vás to bude čekat znovu a bude to méně zábavné).

8. Posilujeme sebedůvěru dítěte

Chválíme dítě nejen za dílčí úspěchy, ale i za vynaloženou snahu v obdobích, kdy nejde logopedie „jako po másle“. Vaše dítě se bude cítit milované, doceněné a úspěšné. Logopedie se tak může stát dobrou zkušeností.

9. Jako rodiče máte největší vliv na rozvoj jazykových kompetencí svého dítěte.

Nikdo nemůže udělat více než Vy :-)

Věřit ve společný úspěch a zůstat optimisty, i když se nám logopedie zrovna zcela nedaří podle našich představ (např. i přes mnohá opakování dítě stále chybuje, jedna hláska se podařila vyvodit rychle a další se „courá“ apod.). Jsme to my dospělí, kteří vydrží podporovat dítě, které zrovna neprospívá.

10. Neupozorňujeme na to, co se nedaří, posilujeme to dobré.